

EEN AVONTUURLIJKE LOODSREIS

UIT DE OUDE DOOS - DOOR CEES DUBBELD

Op zondagavond 24 september 1972 om 6 uur 's avonds werd ik door de besteldienst gebeld voor een verhaalreis van de Stieltjeskade naar de Gemeentehaven van Numansdorp. Ik maakte de opmerking dat dit waarschijnlijk de Tramweghaven moest zijn, want onze mentoren hadden tijdens de opleiding verteld dat de Gemeentehaven alleen door binnenschepen en jachtjes gebruikt werd. De besteldienstambtenaar zei echter dat toch echt het woord "Gemeentehaven" op de bon stond.

Ik dacht, we zullen wel zien en ben naar de Stieltjeskade gegaan waar het m.s. "FOREL" afgemeerd lag. Het was een potje van 350 brt. geladen met zakken vismeel vanuit Noorwegen met een diepgang van 2,70 m en een snelheid van 8 knopen.

Na kennisgemaakt te hebben met de Groningse kapitein opperde ik dat we mogelijk naar de Tramweghaven moesten i.p.v. de Gemeentehaven. De kapitein zei echter dat het toch echt de Gemeentehaven moest zijn, sterker nog, hij was er geweest... met de "auto" en had een gesprek gehad met de havenmeester. De breedte van de keersluis is 8,00 meter en het schip is 7,60 m breed, de diepgang van de "FOREL" was 2,70 m en de havenmeester had hem 3,00 m water beloofd, dus niet gedraald op naar Numansdorp.

De bruggen te Alblasterdam en Dordrecht draaiden niet i.v.m. de zondagsrust, dus werd de reis via de Oude Maas, Dordtsekil en zo naar het Hollands Diep gemaakt. Het was mooi rustig weer en het was nieuwe maan, dus donker. In die tijd was er in Moerdijk nog geen Shell raffinaderij aanwezig die voor de nodige "lichtverontreiniging" zou hebben

gezorgd. Het was echt zoeken geblazen naar de navigatie verlichting. Zonder problemen kwamen we op het Hollandsdiep en rond middernacht waren we bij het onverlichte scheidingstonnetje HD/NHD. Zoals ik al aangaf was het aardedonker. De beplanting bij Numansdorp zijn struiken en lage boompjes. Het was één donker zwart gat. In de Jacht Almanac van de ANWB stond dat bij de ingang naar de haven aan de Westkant een strekdammetje loopt met op de punt een paal met een omgekeerde melkbus erop. De verlichting van de ingang was dubbel zwart. Op de kaart werd afgepast dat de koers van het HD/NHD boeitje naar het strekdammetje 011° was. Met heel stiekeme vaart en een mannetje op de bak als uitkijk voeren we met koers 11 graden op zoek naar de omgekeerde melkbus.

En zie, we vonden hem. We liepen het smalle kanaaltje in en na nog twee bochtjes genomen te hebben kwam de keersluis in zicht die we met geringe vaart binnenliepen. Halverwege het sluisje was het over, we konden niet meer vooruit of achteruit.

De kapitein zei met zijn Groningse nuchterheid dat hij de havenmeester ging bellen om hem te vragen waar die beloofde drie meter water was. Via Goes radio werd verbinding gemaakt met de dienstdoende telefoniste en werd het telefoonnummer van de havenmeester doorgegeven. Na een paar minuutjes kwam ze weer in de lucht en meldde dat er niet opgenomen werd. De kapitein antwoordde op zijn Gronings: "Juffrouw wilt U de telefoon flink lang door laten reutelen want die man licht natuurlijk achter kaap kont!"

De telefoniste: "Ooohoo ja, dat zal ik doen

mijnheer". En inderdaad even later hadden we de havenmeester aan de lijn. Na het verhaal van de kapitein aangehoord te hebben zei hij dat om 08.00 het havenbedrijf, de rijkspolitie, de brandweer, de burgemeester, het Hoogheemraadschap, afijn iedereen zou komen

Er zat geen enkele beweging in de "FOREL", maar voor de zekerheid hebben we toch een paar touwtjes vastgemaakt op de keersluis. Hierna naar beneden en een pilsje gedronken op de goede afloop. Er was nog een hutje vrij voor mij en dus gingen we een tukkie doen.

De volgende morgen om 07.00 werd de machine gestart. Ik als een haas uit mijn kooi, je voelt je toch "verantwoordelijk", een kattenwasje gedaan en mijn mond goed omgespoeld en naar boven. Toen ik op de brug kwam gaf de kapitein net volle kracht achteruit en zie de "FOREL" ging achteruit. Machine opstopen daarna volle kracht vooruit en we gingen vooruit en met een sprongetje passeerden we de drempel en konden we richting de kade van Numansdorp varen. Dit is een geultje van ruim een kilometer tussen weilanden. Er stond weinig water en we moesten regelmatig vol achteruit geven omdat we het weiland in dreigden te lopen. Toen we op ca. 100 meter afstand van de kade waren zaten we goed vast in de modder. Op de kade stond een mobiele kraan een stuk of tien vrachtwagens en een heleboel mensen. Een roeiboot met twee mannen erin kwamen naar de "FOREL" geroeid en vertelden dat we meer naar links hadden moeten varen omdat daar meer water stond. De kapitein en ik in de roeiboot met een schietlood en gepeild. We peilden tussen de 2,30 m en 2,50 m. We hadden dus een dieper geultje achter ons gemaakt.

Het baggerwerk was door een kraantje op een ponton met een grijper gedaan en een zolderschuit om de prut af te voeren. Dit materieel lag nog gemeerd langs de kade en werd langszij van de "FOREL" verhaald met de zolderschuit langszij en men begon te lossen.

Ik heb een ontbijtje tot mij genomen en na afscheid genomen te hebben van de bemanning werd ik met de roeiboot aan de kant gezet.

Met de bus naar het Zuidplein, daar op de Metro gestapt naar het Centraal Station en toen de bus naar Krimpen aan den IJssel waar ik toen nog woonde. Ik was om een uur of 11 weer thuis.

Het einde van een avontuurlijke verhalen.



Foto Corveleijn, Oostende (B)

Gegevens m.s. "FOREL"

Bruto	350 ton
Netto	174 ton
Deadweight	515 ton
Lengte over alles	45,08 meter
Breedte	7,63 meter
Bouwjaar	1956

De "FOREL" had geen radar, niet ongebruikelijk voor dit soort scheepjes in die tijd.